

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: G. Bivol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță

Dosarul nr. 2ra-1963/17

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu,
Maria Ghervas, Luiza Gafton,
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Ghidici Aliona,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ghidici Aliona împotriva societății cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” cu privire la anularea ordinului, repunerea în funcție, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Marmara Bowling Sistem” și s-a casat hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 01 august 2014 Ghidici (Munteanu) Aliona a depus cerere de judecată împotriva SRL „Marmara Bowling Sistem”, solicitând anularea ordinului nr. 90 din 02 iulie 2014 cu privire la demisie, restabilirea în funcție de controlor-casier începând cu data de 02 iulie 2014, încasarea salariului pentru absență forțată de la lucrul începând cu data de 02 iulie 2014 până la 23 septembrie 2014, obligarea efectuării calculelor pentru perioada aflării în concediul medical începând cu data de 23 mai 2014 până la 03 iunie 2014 și de la 05 iunie 2014 până la data de 20 iunie 2014, încasarea despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat, în mărime de 15 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că conform ordinului 8 A din 11 decembrie 2008 și contractului individual de muncă nr. 83/12 din 01 ianuarie 2012, a fost angajată la SRL „Marmara Bowling System” în funcție de controlor-casier cu un salariu lunar de 5 000 lei.

Invocă reclamanta că pe toată perioada de activitate la pârât și până la ziua concedierii sale din funcția ocupată, careva încălcări a disciplinei de muncă, sancțiuni disciplinare n-a avut.

Remarcă reclamanta că din data de 23 mai 2014 fiind însărcinată în a cincea

lună se afla în concediu medical, deoarece se simțea foarte rău. Administrația a rugat-o să se prezinte la serviciu și să învețe personalul nou angajat. La sfârșitul zilei lucrătoare a anunțat administrația că se simte rău și a plecat de la serviciu, însă a doua zi a fost anunțată că este eliberată din funcție.

Mai invocă că faptul aflării în concediu medical în perioada din 23 mai 2014 până la 20 iunie 2014 se confirmă prin certificatele de concediu medical seria 01 nr. 1256762 și seria 01 nr. 1314010.

Susține că la 21 iunie 2014, prezentându-se la serviciu, administrația pârâtului i-a comunicat că este concediată din funcția ocupată și i-a interzis să-și mai exercite obligațiunile de serviciu.

Mai mult ca atât, administrația a refuzat fără motiv să-i restituie carnetul de muncă și să-i achite salariul pe perioada lucrată. De asemenea, administrația firmei a refuzat să-i elibereze copia ordinului privind angajarea la serviciu, copia ordinului privind concedierea din funcție și certificatul referitor la salariu mediu.

La 07 iulie 2014, prin intermediul poștei a primit răspuns la cererea adresată pârâtului la data de 25 iunie 2014, prin care i s-a comunicat ca trebuie să se prezinte la serviciu pentru a primi ordinul de concediere și carnetul de muncă. La 08 iulie 2014 s-a prezentat la serviciu, dar a fost informată că contabilă-șef se află în concediu și va fi înștiințată ulterior când să se prezinte.

Consideră reclamanta că a fost concediată în mod nelegitim, pentru apărarea dreptului său s-a adresat cu o plângere la Inspekția muncii mun. Chișinău și a primit o recomandare să se adreseze cu o cerere în instanță.

Invocă reclamanta că la momentul concedierii sale din funcție alte surse de existență nu avea și respectiv, din aceste motive în familia sa au început divergențe, care în rezultat i-au cauzat boli de ordin psihologic, dureri de cap etc. În virtutea celor expuse, consideră reclamanta că a fost concediată de la serviciu nelegitim și anume: nu este la curent cu motivele concedierii din funcție și cu ordinul respectiv, nu i-a fost achitat salariul pentru perioada lucrată conform ordinului de încadrare, nu i-a fost restituit carnetul de muncă până în prezent.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, acțiunea reclamantei a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea ordinului nr. 90 din 02 iulie 2014 emis de către SRL „Marmara Bowling System” cu privire la demisie, restabilirea Alionei Ghidici (Munteanu) în funcția de controlor-casier în cadrul SRL „Marmara Bowling System” cu data de 02 iulie 2014. S-a încasat de la SRL „Marmara Bowling System” în beneficiul Alionei Ghidici (Munteanu) salariul pentru absența forțată de la lucru începând cu 02 iulie 2014 și până la 23 septembrie 2014, când SRL reclamanta a ieșit în concediul prenatal, în mărime de 8 100 lei. S-a încasat de la „Marmara Bowling System” în beneficiul lui Alionei Ghidici (Munteanu) prejudiciul moral în mărimea a două salarii medii lunare în sumă de 6 000 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5 800 lei. S-a încasat de la SRL „Marmara Bowling System” taxa de stat în mărime de 270 lei. În rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 s-a admis cererea de apel declarată de SRL „Marmara Bowling Sistem”. S-a casat hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, din 23 decembrie 2015 în partea pretențiilor admise, cu

emiterea în această parte o nouă hotărâre, prin care: s-a respins ca nefondată cererea de chemare înaintată de Ghidici Aliona în judecată împotriva SRL „Marmara Bowling Sistem” cu privire la anularea ordinului, repunerea în funcție, repararea prejudiciului material și moral.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 22 august 2017 Ghidici Aliona a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 cu menținerea hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015.

În motivarea recursului, recurenta a invocat motive de fapt și de drept similare celor din cererea de chemare în judecată. Consideră că instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele cazului, eronat a aplicat normele de drept și prin urmare greșit a concluzionat că acțiunea este neîntemeiată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 26 iunie 2017 (f.d. 227), la materialele cauzei nefiind anexate careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul Alionei Ghidici se consideră declarat în termen.

La 07 noiembrie 2017 intimatul a prezentat referință pe marginea recursului declarat de Ghidici Aliona, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2017 recursul a fost declarat admisibil.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În speță, la data de 01 august 2014 Ghidici (Munteanu) Aliona s-a adresat în instanța de judecată împotriva SRL „Marmara Bowling Sistem” cu cererea de chemare în judecată, solicitând anularea ordinului nr. 90 din 02 iulie 2014 cu privire la demisie, restabilirea în funcție de controlor-casier începând cu data de 02 iulie 2014, încasarea salariului pentru absență forțată de la lucrul începând cu data de 02 iulie 2014 până la 23 septembrie 2014, obligarea efectuării calculelor pentru perioada aflării în concediul medical, începând cu data de 23 mai 2014 până la 03 iunie 2014 și de la 05 iunie 2014 până la data de 20 iunie 2014, încasarea prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Judecând cauza în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanțele de judecată au apreciat arbitrar probele administrate și au aplicat eronat normele de drept material.

În drept, instanțele de judecată au reținut, că în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, concedierea, desfacerea din inițiativă angajatorului a

contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată, se admite pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.

Instanța de apel a reținut că potrivit ordinului 8 A din 11 decembrie 2008 și contractului individual de muncă nr. 83/12 din 01 ianuarie 2012, Aliona Ghidici (Munteanu) a fost angajată în cadrul SRL „Marmara Bowling System” în funcție de controlor-casier cu un salariu lunar de 3 000 lei (f.d. 34-35).

În perioada de la 23 mai 2014 până la 03 iunie 2014 și în perioada din 05 iunie 2014 până la 20 iunie 2014, Aliona Ghidici (Munteanu) s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatele de concediu medical seria 01 nr. 1256762 și seria 01 nr. 1314010 (f.d. 7, 8).

Ulterior, prin ordinul nr. 90 din 02 iulie 2014 „Cu privire la demisie” emis de SRL „Marmara Bowling System”, Aliona Ghidici (Munteanu) a fost eliberată de la serviciu în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii din cauza părăsirii locului de muncă fără motiv la ora 18.50, când după grafic trebuia să fie prezentă la locul de muncă până la ora 21.00 pe data de 24 mai 2014. La fel, după grafic trebuia să fie prezentă la lucru pe data de 25 mai 2014, dar nu a fost prezentă. Totodată, în ordinul nominalizat s-a indicat că la invitația de a se prezenta la lucru pe data de 30 iunie 2014, ora 14.00, pentru a explica absența nu s-a prezentat, nu s-a confirmat legalitatea acțiunilor de lipsă la locul de muncă în perioada 25 mai 2014 - 02 iulie 2014 (f.d. 55).

În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că reclamanta a prezentat dovada aflării sale în concediu medical doar pentru perioadele 23 mai 2014-03 iunie 2014 și 05 iunie 2014 - 20 iunie 2014, însă pentru zilele de 04 iunie 2014 și 21 iunie 2014, până în ziua emiterii ordinului de concediere - 02 iulie 2014, reclamanta nu a prezentat vreo confirmare precum că a absentat motivat, ordinul de concediere fiind astfel legal și întemeiat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind eronată această concluzie din următoarele considerente:

Potrivit art. 45 Codul muncii, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.

Studiind materialele dosarului Colegiul, constată că potrivit ordinului 8 A din 11 decembrie 2008 și contractului individual de muncă nr. 83/12 din 01 ianuarie 2012, Aliona Ghidici (Munteanu) a fost angajată în cadrul SRL „Marmara Bowling System” în funcție de controlor-casier cu un salariu lunar de 3 000 lei (f.d. 34-35).

Prin ordinul nr. 90 din 02 iulie 2014 „Cu privire la demisie” emis de SRL „Marmara Bowling System”, Aliona Ghidici (Munteanu) a fost eliberată de la serviciu în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii din cauza părăsirii locului de muncă fără motiv la ora 18.50, când după grafic trebuia să fie prezentă la locul de

muncă până la ora 21.00 pe data de 24 mai 2014, după grafic trebuia să fie prezentă la lucru pe data de 25 mai 2014, dar nu a fost prezentă. Totodată, în ordinul nominalizat s-a indicat că la invitația de a se prezenta la lucru pe data de 30 iunie 2014, ora 14.00 pentru a explica absența nu s-a prezentat, nu s-a confirmat legalitatea acțiunilor de lipsă la locul de muncă în perioada 25 mai 2014-02 iulie 2014 (f.d. 55).

Analizând legalitatea ordinului menționat Colegiul, retine că în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, concedierea, desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată, se admite pentru absența repetată fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.

Din materialele dosarului se constată că lipsa angajatului de la locul de muncă a fost atestată de comisie, prin acte de constatare din data de 26 iunie 2014, 27 iunie 2014, 30 iunie 2014 și 02 iulie 2014. La fel, absența a fost reflectată în tabelul de evidență a folosirii timpului de muncă.

Potrivit art. 201 Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Colegiul reține că neprezentarea la serviciu constituie în sine o încălcare a disciplinei muncii, iar conform art. 208 Codul muncii, (1) Până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. (2) În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

Potrivit art. 78 alin. (2) lit. a Codul muncii, contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului pe durata anchetei de serviciu, efectuate în condițiile prezentului cod.

La materialele dosarului nu se regăsește explicația angajatului cu referire la faptul absenței sale de la serviciu.

Mai mult, la materialele cauzei nu se regăsește dovada că angajatorul a desfășurat o anchetă de serviciu pentru a stabili circumstanțele ce țin de încălcarea disciplinară a angajatului.

Prin urmare Colegiul, ajunge la concluzia că ordinul nr. 90 din 02 iulie 2014 „Cu privire la demisie” emis de SRL „Marmara Bowling System” este neîntemeiat. Or, de către angajator a fost stabilit faptul neprezentării la serviciu a

angajatului, însă nu și faptul că angajatul neîntemeiat nu s-a prezentat la serviciu, în speță aceasta fiind condiție obligatorie.

Potrivit răspunsului dat de către Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru nr. 02/23-479 din 06 august 2014 în perioada 24 mai 2014-01 iulie 2014 valabilitatea poliței de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 021415300, eliberată pe numele lui Ghidici Aliona, a fost suspendată în baza informației prezentate de către angajator.

Conform art. 6 alin. (5) lit.a¹) și f) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998, cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, acțiunea poliței de asigurare obligatorie de asistență medicală se suspendă în cazul încetării raporturilor de muncă sau suspendării contractului individual de muncă din inițiativa salariatului.

Colegiul denotă că angajatorul nu a întreprins toate acțiunile necesare în vederea cercetării faptului încălcării disciplinei muncii de către Ghidici Aliona. Astfel, fiind în situația în care unul din angajații săi nu se prezintă la serviciu, angajatorul nu a desfășurat o anchetă de serviciu pentru a elucida circumstanțele cazului, în vederea adoptării unei decizii întemeiate pe marginea situației create și nu a suspendat contractul de muncă. Dimpotrivă, angajatorul a constatat lipsa angajatului la serviciu, a suspendat polița de asigurare medicală a angajatului, încetând astfel indirect raporturile de muncă cu acesta și în final, a emis ordinul cu privire la demisia angajatului.

Reieșind din cele expuse Colegiul, consideră că ordinul nr. 90 din 02 iulie 2014 „Cu privire la demisie” emis de SRL „Marmara Bowling System” este neîntemeiat, or faptele indicate în acesta nu și-au găsit confirmare în materialele dosarului, prin urmare Colegiul, apreciază ordinul respectiv ca fiind ilegal și pasibil de a fi anulat.

Conform art. 90 alin. (1) Codul Muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (2), lit. a) și c) Codul Muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Conform art. 90 alin. (3) Codul Muncii, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Conform adeverinței de salariu eliberate de SRL „Marmara Bowling System”, la data de 02 iulie 2014 salariul mediu lunar reclamantei Aliona Ghidici (Munteanu) a constituit 3 000 lei (f.d. 60).

Colegiul, ținând cont de faptul că SRL „Marmara Bowling System” a emis ilegal ordinul nr. 90 din 02 iulie 2014 „Cu privire la demisie” în privința angajatului Aliona Ghidici (Munteanu) consideră întemeiată și pasibilă de a fi admisă pretenția privind încasarea de la SRL „Marmara Bowling System” în

beneficiul Alionei Ghidici (Munteanu) a salariului pentru absența forțată de la lucru începând cu 02 iulie 2014 și până la 23 septembrie 2014 când reclamanta a ieșit în concediul prenatal, în mărime de 8 100 lei.

De asemenea, consideră oportun de a admite parțial capătul de cerere privind încasarea despăgubirii pentru prejudiciului moral cauzat și de a încasa din contul SRL „Marmara Bowling System” în beneficiul Alionei Ghidici (Munteanu) suma de 3 000 lei, acesta fiind echivalentul a unui salariu mediu lunar.

Totodată, Colegiul consideră necesar de a respinge capătul de cerere privind obligarea pârâtului să efectueze calculele pentru perioada aflării reclamantei în concediul medical, începând cu data de 23 mai 2014 până la 03 iunie 2014 și de la 05 iunie 2014 până la data de 20 iunie 2014 pe motiv că în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine că Aliona Ghidici (Munteanu) nu a informat pârâtul despre faptul că s-a aflat în concediu medical în perioada până la concedierea acesteia, adică până la data de 02 iulie 2014.

Conform art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Colegiul ținând cont de faptul că Aliona Ghidici a suportat cheltuieli pentru asistență juridică în legătură cu examinarea cauzei în mărime 5 800 lei (f.d. 133) consideră oportun de a încasa de din contul SRL „Marmara Bowling System” în beneficiul Alionei Ghidici cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 800 lei.

Conform art. 98 alin. (1) Cod procedură civilă cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Totodată, Colegiul ținând cont de faptul că reclamanta Aliona Ghidici, conform prevederilor art. 85 Cod Procedură Civilă este scutită de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată cu privire la reintegrarea în serviciu, de revendicare a sumelor de retribuire a muncii și în alte revendicări legate de aporturile de muncă, instanța consideră oportun de a încasa din contul SRL „Marmara Bowling System” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei.

Având în vedere cele expuse mai sus, instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel incorect a aplicat normele materiale și respectiv, incorect a respins pretențiile Alionei Ghidici privind anularea ordinului nr. 90 din 02 iulie 2014 cu privire la demisie, restabilirea reclamantei în funcția de controlor-casier începând cu data de 02 iulie 2014, încasarea salariului pentru absență forțată de la lucrul, obligarea efectuării calculelor pentru perioada aflării în concediul medical, încasarea prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 urmează a fi casate, iar cauza soluționată în fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Ghidici Aliona.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ghidici Aliona împotriva societății cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” cu privire la anularea ordinului, repunerea în funcție, repararea prejudiciului material și moral.

Se pronunță hotărâre nouă, după cum urmează:

Cererea de chemare în judecată depusă de Ghidici Aliona împotriva societății cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” cu privire la anularea ordinului, repunerea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, se admite parțial.

Se anulează ordinul nr. 90 din 02 iulie 2014 emis de societatea cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” cu privire la demisie.

Se restabilește Aliona Ghidici (Munteanu) în funcția de controlor-casier în cadrul societății cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” începând cu data de 02 iulie 2014.

Se încasează din contul societății cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” în beneficiul Alionei Ghidici salariul pentru absența forțată de la lucru începând cu 02 iulie 2014 și până la 23 septembrie 2014, când reclamanta a ieșit în concediul prenatal, în mărime de 8 100 (opt mii o sută) lei.

Se încasează din contul societății cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” în beneficiul Alionei Ghidici despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat în mărimea a unui salariu mediu lunar în sumă de 3 000 (trei mii) lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5 800 (cinci mii opt sute) lei.

Se încasează din contul societății cu răspundere limitată „Marmara Bowling Sistem” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas

Luiza Gafton

Mariana Pitic

Ion Druță